

RIGSADVOKATEN

Maj 2008
RA-2006-609-0005
Senest opdateret 16. november 2009

Oversigt over domspraksis i sager om overtrædelse af straffelovens § 262 a

Beskrivelsen af sagerne om overtrædelse af straffelovens § 262 a nedenfor er opdelt i fire afsnit indeholdende henholdsvis højesteretsdomme, landsretsdomme, byretsdomme og frifindende domme. Afgørelserne er opstillet i kronologisk rækkefølge. Oversigten vil løbende blive opdateret.

1. Højesteretsdomme

- **Dom 1.1.**
- **Højesterets dom af 23. marts 2009 (U2009.1439H)**
- **T2 fængsel i 3 år og 6 måneder**
- **(T1 – landsretsdom nr. 2.3 – fængsel i 2 år)**

T1 og T2 blev i by- og landsretten fundet skyldig i tre tilfælde af menneskehandel efter straffelovens § 262 a begået over for fire tjekkiske kvinder i forskellige perioder fra september 2004 til 16. februar 2007, idet de tiltalte med det formål at udnytte kvinderne ved prostitution havde rekrutteret (bortset fra en af kvinderne), medvirket til at transportere (bortset fra en af kvinderne) og huset kvinderne under anvendelse af anden utilbørlig måde (§ 262 a, stk. 1, nr. 5). Det blev under sagen lagt til grund, at de tiltalte ved misbrug af deres autoritet i forhold til kvindernes sårbare stilling formåede dem til at prostituere sig og betale de beløb, som de tjente, til de tiltalte.

T1 og T2 blev endvidere i by- og landsretten fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, ved fra september 2004 til 16. februar 2007 at have begået rufferivirksomhed i relation til de fire handlede tjekkiske kvinder. Begge retsinstanser fandt, at det var muligt at dømme både for rufferi og menneskehandel og henviste i den forbindelse til at rufferivirksomheden var begået over en længere periode, samt til at det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 262 a, hvoraf bl.a. fremgår, at ”straffelovens §§ 228 og 229 vil fortsat være gældende med henblik på at kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor der er tale om rufferi mv., som ikke har karakter af menneskehandel omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 262 a.”

Landsretten fandt modsat byretten, at T1 og T2 endvidere var skyldige i overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, jf. § 21, begået i februar 2007 overfor den ene af de handlede kvinder.

T1 blev i byretten idømt fængsel i 2 år samt udvist i 10 år.

T2 blev i byretten idømt fængsel i 3 år og 6 måneder samt udvist betinget med en prøvetid på 2 år. Straffen omfattede tillige straf i henhold til tidligere dom, hvor T2 blev idømt betinget fængsel i 9 måneder for overtrædelse af straffelovens § 262 a, jf. Københavns Byrets dom af 28. januar 2005

gengivet i oversigten under nr. 3.1. Ved straffastsættelsen lagde byretten i skærpende retning vægt på, at T2 tidligere var dømt for menneskehandel, og at forholdene delvist var begået i prøvetiden for denne dom.

Landsretten stadfæstede byrettens afgørelse vedrørende straffastsættelsen (to voterende stemte vedrørende T2 for fængsel i 3 år og 9 måneder). Landsretten lagde herved vægt på de samme omstændigheder, som byretten. Landsretten lagde endvidere vægt på oplysningerne om de handlede kvinders personlige forhold, herunder at to af kvinderne var henholdsvis 19 år og 17 år (rettelig var begge kvinder 19 år, hvilket blev oplyst under højesterets sagen), da de tiltalte skaffede dem til Danmark og udnyttede dem ved prostitution. Landsretten fremhævede i den forbindelse de tiltaltes kyniske anvendelse af en kombination af omsorg og autoritet over for alle kvinderne, der var i en særlig sårbar situation, idet de ikke kunne tale dansk, kom fra dårlige sociale kår og var uden selvværd, ligesom kvinderne overvejende af de tiltalte blev kørt til og fra Skelbækgade, hvor de tiltalte holdt kvinderne under opsyn, mens de bedrev prostitution.

Landsretten stadfæstede endvidere udvisningen vedrørende T1. Vedrørende T2 ændrede landsretten byrettens afgørelse, således at T2 ligeledes blev udvist med indrejseforbud i 10 år.

T2 fik herefter tilladelse til at indbringe landsrettens dom for Højesteret.

T2 påstod frifindelse for menneskehandel, subsidiært formildelse. Endvidere påstod T2 frifindelse for påstanden om udvisning, subsidiært betinget udvisning.

Til støtte for frifindespåstanden anførte T2, at han var dømt for ”anden utilbørlig fremgangsmåde” efter straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 5, hvilket var en adfærd, der ikke var strafbar før indførelsen af § 262 a. Bestemmelsen indebærer således en nykriminalisering, hvilket T2 anførte er i strid med forarbejderne til bestemmelsen. Endvidere anførte T2, at han ikke kunne straffes for menneskehandel, når han samtidig var fundet skyldig i rufferi.

Anklagemyndigheden påstod straffen skærpet samt udvisning for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

Vedrørende det af tiltalte anførte om nykriminalisering gjorde anklagemyndigheden gældende, at straffelovens § 262 a blev indført bl.a. for at sikre korrekt opfyldelse af Danmarks internationale forpligtelser, og at den adfærd – misbrug af autoritet i forhold til kvindernes sårbare stilling, hvorved de tiltalte formåede kvinderne til at prostituere sig – som T2 var dømt for, er omfattet af definitionen på menneskehandel i både protokollen til Palermo-konventionen og EU-rammeafgørelsen.

Vedrørende det af tiltalte anførte om straf i sammenstød gjorde anklagemyndigheden gældende, at der ikke var noget til hinder for, at der straffes i sammenstød for menneskehandel og rufferi, idet gerningsindholdet i de to bestemmelser er forskelligt, ligesom beskyttelsesinteressen ikke er sammenfaldende.

Vedrørende nykriminaliseringen i straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 5, udtalte Højesteret, at det ikke kunne føre til frifindelse for menneskehandel, at det i forarbejderne til straffelovens § 262 a er anført, at det ikke havde været hensigten at kriminalisere nye forhold.

Vedrørende straf i sammenstød udtalte Højesterets flertal (tre dommere) følgende:

”Forhold 4 om overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, angår de samme kvinder og den samme gerningsperiode som forhold 1-3 om overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1. Gerningsbeskrivelsen i forhold 1-3 omfatter menneskehandel med henblik på udnyttelse af de pågældende kvinder ved kønslig usædelighed til opnåelse af økonomisk vinding. Vi finder, at strafansvaret for overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, under disse omstændigheder absorberer strafansvar for overtrædelse af lovens § 228, stk. 1, nr. 2.”

Mindretallet (to dommere) udtalte vedrørende straf i sammenstød følgende:

”Efter ordlyden af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, og § 262 a og forholdet mellem bestemmelserne er der efter vores opfattelse ikke grundlag for ved straf efter § 262 a, stk. 1, at anse et samtidig realiseret § 228-forhold for absorberet.”

Både T2 og T1 blev herefter frifundet for rufferi efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2.

Vedrørende strafudmålingen udtalte Højesteret, at frifindelsen for rufferi efter sagens omstændigheder var uden betydning for strafudmålingen. Fællesstraffen for T2 på 3 år og 6 måneder blev herefter stadfæstet. Udvisningen blev ændret til udvisning for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

2. Landsretsdomme

- **Dom 2.1.**
- **Østre Landsrets dom af 17. juni 2005 (TfK 2005, s. 628/2)**
- **T1 fængsel i 3 år og 6 måneder**
- **T2 fængsel i 3 år og 9 måneder (straffastsættelsen afgjort ved Østre Landsrets dom af 16. september 2005)**

De tiltalte (T1 og T2) blev dømt for at have udøvet rufferivirksomhed som omhandlet i straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, ved i perioden fra medio 1998 til december 2003 for vindings skyld i forening med andre at have forledt ikke under 20 østeuropæiske kvinder (fortrinsvis tjekkiske) til kønslig usædelighed, idet de med trussel om vold tvang kvinderne, der drev prostitution, til at betale sig eller medgerningsmændene beløb, der ikke var under 300 kr. og ofte betydeligt højere pr. dag. Det blev lagt til grund, at der herved blev opnået en samlet fortjeneste på ikke under 2,5 mio. kr.

De tiltalte blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 262 a ved i forening med andre med det formål at udnytte kvinderne ved prostitution at have rekrutteret, modtaget og haft kontrol med ikke under 20 østeuropæiske kvinder under anvendelse af tvang, frihedsberøvelse eller udnyttelse af sårbar stilling. Det blev under sagen lagt til grund, at kvinderne i Tjekkiet blev handlet flere gange, tvunget til at tjene penge ved prostitution, tvunget til København, hvor de blev handlet, holdt under opsyn og tvunget til at tjene penge ved prostitution.

Landsretten bemærkede, at det på baggrund af ordlyden i § 262 a og forarbejderne til bestemmelsen ikke findes udelukket, at der straffes for menneskehandel efter § 262 a, hvor menneskehandlen er foretaget med henblik på, at gerningsmanden opnår økonomisk vinding, eller med henblik på gerningsmandens egen udnyttelse af den pågældende, og at der tillige straffes for en efterfølgende ruffe-
rivirksomhed efter § 228, navnlig henset til at den har strakt sig over en meget lang periode.

I byretten blev T1 idømt fængsel i 3 år og 6 måneder og udvist af Danmark for bestandig. Landsretten stadfæstede afgørelsen. Sanktionsfastsættelsen vedrørende T2 blev udsat på indhentelse af mentalundersøgelse, hvorefter landsretten ved dom af 16. september 2005 skærpede byrettens dom på 3 års fængsel til fængsel i 3 år og 9 måneder.

- **Dom 2.2.**
- **Østre Landsrets dom af 27. september 2006**
- **Fængsel i 3 år**

T blev fundet skyldig i bl.a. overtrædelse af straffelovens § 281, nr. 1, ved fra foråret 2005 og til august 2005 under anvendelse af trussel om vold at have afkrævet tre tjekkiske prostituerede mellem 300 kr. og 500 kr. pr. dag for at få lov til at arbejde som prostituerede i området omkring Skelbækgade i København samt trusler efter straffelovens § 266 og overtrædelse af § 216, jf. § 224, ved at have truet en af de prostituerede kvinder med, at hun ville blive likvideret og ikke se sin mor igen, hvorefter han tvang hende til oralsex.

Endvidere blev T fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a (og vold efter § 244) vedrørende den ene prostituerede, der var flygtet til Århus, idet han opsøgte hende og ved ulovlig tvang transporterede hende tilbage til København med henblik på, at hun skulle fortsætte med at arbejde som prostitueret og aflevere sine indtægter til ham. Byretten udtalte hertil, at det hverken efter ordlyden eller forarbejderne til straffelovens § 262 a ses at være et krav, at en sådan transport skal overskride landegrænser. Herudover blev T fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, og § 244 ved at have tvunget den pågældende prostituerede kvinde ind i sin bil og kørt hende til Fisketorvets parkeringsdæk, hvor han tildelte hende et knytnæveslag.

T blev idømt 2 års fængsel i byretten og udvist med indrejseforbud i 10 år.

Landsretten skærpede straffen til 3 års fængsel, idet der blev lagt på karakteren af den begåede kriminalitet, herunder tiltaltes gentagne udnyttelse af og tvang over for vanskeligt stillede, unge udenlandske kvinder.

- **Dom 2.3.**
- **Østre Landsrets ankedom af 25. juni 2008 (U2008.2378/2Ø)**
- **T1 fængsel i 2 år**
- **T2 fængsel i 3 år og 6 måneder, jf. højesteretsdom nr. 1.1.**

T1 blev i byretten og landsretten fundet skyldig i tre tilfælde af menneskehandel efter straffelovens § 262 a begået i forening med T2 over for fire tjekkiske kvinder i forskellige perioder fra midten af 2006 til 16. februar 2007. De tiltalte havde - med det formål at udnytte kvinderne ved prostitution - rekrutteret (bortset fra en af kvinderne), medvirket til at transportere (bortset fra en af kvinderne) og huset kvinderne under anvendelse af anden utilbørlig måde (§ 262 a, stk. 1, nr. 5). Det blev under sagen lagt til grund, at de tiltalte ved misbrug af deres autoritet i forhold til kvindernes sårbare stilling formåede dem til at prostituere sig og betale de beløb, som de tjente, til de tiltalte.

T1 blev endvidere i by- og landsret dømt for rufferi efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, begået i forening med T2 i samme periode som menneskehandlen og i relation til de samme kvinder.

Landsretten fandt modsat byretten, at T1 og T2 endvidere var skyldige i overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, jf. § 21, begået i februar 2007 overfor den ene af de handlede kvinder.

T1 blev i byretten idømt fængsel i 2 år samt udvist i 10 år. Byretten lagde ved straffastsættelsen vægt på, at T1's rolle i forhold til T2 var at hjælpe T2 bl.a. ved i visse tilfælde at lokke kvinderne til Danmark, at indsamle penge fra kvinderne og videregive dem til T2, at sørge for at kvinderne passede deres arbejde som prostitueret samt i øvrigt at holde øje med kvinderne og videregive oplysninger om kvindernes færden til T2.

Landsretten stadfæstede byrettens afgørelse vedrørende straffastsættelsen. Landsretten lagde herved vægt på de samme omstændigheder, som byretten. Landsretten lagde endvidere vægt på oplysningerne om de handlede kvinders personlige forhold, herunder at to af kvinderne var henholdsvis 19 år og 17 år (begge var rettelig 19 år, jf. højesteretsdom nr. 1.1.), da de tiltalte skaffede dem til Danmark og udnyttede dem ved prostitution. Landsretten fremhævede i den forbindelse de tiltaltes kyniske anvendelse af en kombination af omsorg og autoritet over for alle kvinderne, der var i en særlig sårbar situation, idet de ikke kunne tale dansk, kom fra dårlige sociale kår og var uden selvværd, ligesom kvinderne overvejende af de tiltalte blev kørt til og fra Skelbækgade, hvor de tiltalte holdt kvinderne under opsyn, mens de bedrev prostitution.

Landsretten stadfæstede endvidere udvisningen vedrørende T1.

Ved Højesterets dom af 23. marts 2009 gengivet under nr. 1.1. blev T1, der ikke var omfattet af anken til Højesteret, i medfør af retsplejelovens § 936, stk. 1, jf. § 927, stk. 2, frifundet for rufferi efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2.

- **Dom 2.4.**
- **Vestre Landsrets anke dom af 1. juli 2009**
- **T1 og T2 - fængsel i 3 år**

T1 født i 1964 og T2 født i 1968 blev begge fundet skyldige i menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, jf. til dels stk. 2, ved i perioden fra december 2007 til marts 2008 at have rekrutteret to kvinder på henholdsvis 17 og 20 år fra en sigøjnerghetto i Slovakiet med det formål at udnytte dem ved prostitution i Danmark. Efter rekrutteringen transporterede de tiltalte kvinderne til Danmark og husede dem i de tiltaltes egen lejlighed. De tiltalte havde endvidere indrykket sexannoncer i nogle aviser, ligesom de passede telefon i "forretningen" og fastsatte priserne for de seksuelle ydelser. Kvinderne blev kørt til og fra kunderne af de tiltalte, der holdt kvinderne under opsyn, mens de bedrev prostitution, ligesom det var de tiltalte, der modtog betaling fra kunderne uden afregning til kvinderne.

Byretten lagde til grund, at de tiltalte i realiteten havde holdt kvinderne frihedsberøvede i lejligheden, idet kvinderne ikke havde de fornødne kompetencer til at flygte fra de tiltalte. Endvidere lagde byretten til grund, at de tiltalte under den i situationen liggende trussel om vold samt ved vold og trussel, misbrug af deres autoritet og ved udnyttelse af pigernes sårbare situation og/eller ved anden utilbørlig fremgangsmåde havde tvunget pigerne til at bo på adressen og til at arbejde som prostitueret for de tiltalte. Byretten lagde vægt på, at kvinderne havde dårlige sprogkundskaber og ringe formulerings-evne, ligesom de efterlod et indtryk af muligvis ringe begavelse og en udvikling og kulturel baggrund, der på ingen måde var sammenlignelig med danske kvinder på samme alder.

Byretten fastsatte på den baggrund straffen til fængsel i 2 år og 6 måneder for begge de tiltalte.

Endvidere blev T2, der var israelsk statsborger, udvist for bestandig. Han var ustraffet og havde haft lovligt ophold i Danmark i over 17 år, ligesom han havde to herboende mindreårige børn.

Landsretten forhøjede straffen for begge de tiltalte til fængsel i 3 år.

Ved strafudmålingen lagde landsretten vægt på karakteren af forholdene, der blev begået af de tiltalte i forening, og hvor de tiltalte under de omstændigheder, som byretten havde lagt til grund, tvang kvinderne til at bo hos dem og arbejde som prostituerede. I den forbindelse lagde landsretten vægt på, at de tiltalte kørte kvinderne til og fra kunderne og holdt dem under opsyn, mens de bedrev prostitution, samt at forholdene for de to kvinder strakte sig over henholdsvis 3½ måned og 2 måneder. Landsretten lagde tillige vægt på kvindernes alder på tidspunktet for rekrutteringen og de tiltaltes kyniske anvendelse af en kombination af omsorg og autoritet over for de to kvinder, der var i en særlig sårbar situation, da de ikke kunne tale dansk og havde meget begrænsede midler til rådighed – også mens de opholdt sig hos de tiltalte. Endelig lagde landsretten vægt på, at ingen af de tiltalte havde haft en sådan underordnet rolle, da de begik kriminaliteten, at det i sig selv kunne begrunde en lavere straf.

Om udvisningen, der blev stadfæstet, bemærkede landsretten, at det efter arten og grovheden af den begåede kriminalitet ikke var tilstrækkeligt alene at træffe bestemmelse om betinget udvisning.

3. Byretsdomme

- **Dom 3.1.**
- **Københavns Byrets dom af 28. januar 2005**
- **Betinget fængsel i 9 måneder**

T blev fundet skyldig i medvirken til menneskehandel efter straffelovens § 262 a, jf. § 23, ved i perioden fra marts til oktober 2003 i forening med to medgerningsmænd med henblik på udnyttelse ved kønslig usædelighed at have transporteret ikke under 15 tjekkiske kvinder til Danmark. De pågældende kvinder, der var flygtet fra Danmark til Tjekkiet, blev transporteret tilbage til Danmark ad flere omgange, idet T hentede 2-3 kvinder ad gangen. Transporten skete under anvendelse af ulovlig tvang, frihedsberøvelse, trusler, fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller anden utilbørlig fremgangsmåde, idet T i den i situationen liggende trussel om vold, ved misbrug af autoritet og udnyttelse af kvindernes sårbare stilling hentede dem ved den tjekkiske grænse og kørte dem til København, hvor de arbejdede som prostituerede. Kvinderne var bedøvede, da T hentede dem ved den tjekkiske grænse.

T blev idømt fængsel i 9 måneder. Retten fandt det dog upåkrævet, at den idømte straf skulle fuldbyrdes og lagde herved lagt vægt på, at T allerede i april 2003 anmeldte forholdet til politiet, og at han medvirkede ved opklaringen af sagen, ligesom det blev lagt til grund, at han havde handlet under indflydelse af trusler og pression.

Sagen mod de to medgerningsmænd er omtalt ovenfor i afsnit 2, dom 2.1.

- **Dom 3.2.**
- **Retten i Århus dom af 15. marts 2005**
- **T1 - fængsel i 1 år og 6 måneder**
- **T2 – fængsel i 1 år og 10 måneder (dom af 23. maj 2005)**

De tiltalte (T1 og T2) blev fundet skyldige i overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, ved i perioden fra juni 2004 til august 2004 i forening med andre og ved anvendelse af ulovlig tvang, jf. straffelovens § 260 og 266, i Litauen at have rekrutteret tre kvinder og efterfølgende transporteret dem til Danmark, hvor de blev modtaget og huset i en lejlighed med henblik på udnyttelse ved kønslig usædelighed, idet de tiltalte formåede kvinderne til at udøve prostitution, ligesom de forlangte og modtog beløb fra 1.000 kr. og op mod 1.800 kr. pr. dag fra kvinderne.

De tiltalte blev endvidere fundet skyldige i flere forhold vedrørende overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2 og 3, samt stk. 2, 1. pkt., ved at have drevet bordel, idet de tiltalte sørgede for den daglige drift af bordellet, herunder ansættelse af kvinder til prostitution. Det blev ved dommen lagt til grund, at de tiltalte modtog ikke under 400.000 kr. fra de prostituerede, hvoraf en del blev givet videre i husleje til de medtiltalte i sagen.

T2 blev endvidere dømt for at have udøvet vold efter straffelovens § 244 mod flere af kvinderne.

Sagen omfattede endvidere T3 og T4, som ikke var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 262 a.

T1, der er født i 1984, blev idømt 1 år og 6 måneders fængsel og udvist med indrejseforbud i 10 år. Ved straffastsættelsen blev der taget hensyn til den forholdsvise aktive rolle, hun havde haft i forbindelse med kontakten til og transporten af de prostituerede, men samtidig blev der også taget hensyn hendes unge alder og fortid.

Sanktionsfastsættelsen vedrørende T2, født i 1976, blev udsat på indhentelse af mentalundersøgelse, hvorefter han ved Retten i Århus dom af 23. maj 2005 blev idømt fængsel i 1 år og 10 måneder. Ved straffastsættelsen blev der lagt vægt på forholdenes karakter, herunder adfærden over for de prostituerede og to af voldsforholdenes grovhed, samt på hans alder.

- **Dom 3.3.**
- **Københavns Byrets dom af 13. juli 2006**
- **T1: Fængsel i 10 måneder**
- **T2: Fængsel i 6 måneder**

De tiltalte (T1 og T2) blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, jf. stk. 2, til dels jf. § 21, ved den 23. marts 2006 i en personbil sammen at have kørt til Skelbækgade i København og ved brug ulovlig tvang, frihedsberøvelse og anden utilbørlig fremgangsmåde at have tvunget en kvinde ind i bilen for at transportere hende til Sverige med henblik på udnyttelse ved kønslig usædelighed, hvilket imidlertid mislykkedes, idet de tiltalte blev anholdt af politiet.

Kvinden og T1 havde mødt hinanden første gang ca. 1½ måned tidligere, hvor kvinden var kørt sammen med en mand fra Slovakiet til Sverige med henblik på at arbejde i Sverige. Manden, som hun kørte til Sverige med, hentede T1 i Malmø. De kørte herefter alle tre videre til Lund, hvor kvinden blev huset i en lejlighed hos en ældre mand, som hun uden at være indforstået hermed ulønnet skulle være plejerske for. Efter en uge flygtede kvinden til København, hvor hendes fætter boede. I København var kvinden begyndt at arbejde som prostitueret, da hun den 23. marts 2006 blev opsøgt af T1 og T2.

Retten lagde til grund, at det var T1, der tvang kvinden ind i bilen, og at T2 var fører af bilen. Retten fandt ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at forholdet blev begået efter forudgående aftale mellem de tiltalte, men fandt det bevist, at T2 på det tidspunkt, hvor kvinden blev tvunget ind i bilen, var klar over, at hendes tilstedeværelse i bilen ikke var frivillig. Endvidere fandt retten det bevist, at T2 i bilen havde overhørt en samtale mellem T1 og kvinden om, hvorvidt hun skulle tilbage til et tidligere arbejde i Lund i Sverige, hvorfra hun var flygtet, eller "lave penge" til T1, samt at hun, hvis hun skulle arbejde som prostitueret for T1, ville få halvdelen af indtjeningen. Retten fandt det herefter bevist, at T2 senest på dette tidspunkt blev klar over, hvad der var hensigten med frihedsberøvelsen.

T1 blev idømt 10 måneders fængsel og T2 6 måneders fængsel. Begge tiltalte blev udvist med indrejseforbud i 5 år. Ved strafudmålingen lagde retten vægt på karakteren af den begåede kriminalitet og

på de tiltaltes indbyrdes rollefordeling, hvorefter T1 var hovedmand, mens T2 havde en mindre central, men nødvendig rolle som chauffør.

- **Dom 3.4.**
- **Retten i Roskildes dom af 1. juni 2007**
- **Fængsel i 1 år og 3 måneder**

T fundet skyldig i bl.a. menneskehandel efter straffelovens § 262 a. stk. 1, nr. 1-5, og rufferi efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 1-3, ved at have rekrutteret, transporteret, overført og huset en kvinde fra Ghana med henblik på at udnytte hende ved kønslig usædelighed. T formåede at få den ghanesiske kvinde til Danmark ved at have fremkaldt, bestyrket og udnyttet en vildfarelse hos hende om, at hun skulle arbejde som frisør i Danmark. Da kvinden var kommet til Danmark, blev hun frataget sit pas, ligesom hun fik at vide, at hun skulle arbejde som prostitueret. Kvinden havde ingen penge med selv og fik at vide af T, at hun skulle betale for rejseudgifterne fra Ghana med 80.000 kr. Det var første gang, hun var væk fra Ghana og hun talte kun tvi, der er en ghanesisk dialekt.

T udnyttede kvindens situation til at få hende til at prostituere sig kort tid efter ankomsten til Danmark og fastholdt hende i prostitution under delvis anvendelse af trusler og ulovlig tvang. Kvinden arbejdede som prostitueret på forskellige adresser i perioden fra den 4. april til den 5. oktober 2006, og T fratog hende hovedparten af det beløb, hun tjente ved prostitutionen.

T blev endvidere fundet skyldig i bl.a. dokumentfalsk efter straffelovens § 171, både for så vidt angår sit eget pas og den ghanesiske kvindes pas, samt overtrædelse af straffelovens § 174 og § 208.

T blev idømt fængsel i 1 år og 3 måneder og udvist af Danmark med indrejseforbud i 10 år. Ved straffens udmåling blev der navnlig lagt vægt på sagens forhold om menneskehandel og rufferi

- **Dom 3.5.**
- **Københavns Byrets dom af 2. juli 2007**
- **Fængsel i 2 år**

T blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a og § 228, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, og til dels stk. 2, jf. til dels § 21, ved i perioden fra omkring september 2006 til den 12. december 2006 i forening med andre ved utilbørlig fremgangsmåde at have deltaget i planlægningen af, hvordan flere nigerianske kvinder, som andre havde rekrutteret, skulle transporteres til Danmark med henblik på udnyttelse af de pågældende ved kønslig usædelighed. T sørgede endvidere for i forening med andre at huse kvinderne i en lejlighed i København med henblik på udnyttelse af dem ved kønslig usædelighed. Endvidere sørgede T for mod vederlag, at kvinderne som prostituerede tjente penge til betaling af deres gæld, og at der blev videresendt penge hidrørende fra kvindernes prostitution til medgerningsmænd i udlandet.

En af de nigerianske kvinder blev anholdt den 15. november 2006 Københavns Lufthavn i forbindelse med forsøg på indrejse fra Spanien med et falsk spansk opholdsbevis. På baggrund af kvindens forklaring og telefonaflytninger blev det lagt til grund, at gerningsmændene formåede at få hende hertil ved

at have fremkaldt, bestyret og udnyttet en vildfarelse hos hende om, at hun skulle arbejde som frisør i Danmark. Endvidere fandt retten det for godtgjort, at T i forening og efter forudgående samtale med flere medgerningsmænd havde deltaget i planlægningen af transporten af den nigerianske kvinde med henblik på at modtage og huse hende og udnytte hende til prostitution, hvilket imidlertid mislykkedes på grund af anholdelsen i lufthavnen.

Der blev under sagen kun afgivet forklaring af en enkelt af de nigerianske kvinder, der havde arbejdet som prostitueret og betalt penge hidrørende derfra til T. Den pågældende kvinde forklarede under sagen bl.a., at hun ikke havde noget arbejde i Nigeria, og at hun derfor i første omgang tog til Abidjan for at arbejde. Hun fik heller ikke noget arbejde i Abidjan. En mand fra Abidjan foreslog hende at tage til Spanien for at arbejde. Kvinden lånte penge til rejsen af manden, og da hun kom til Spanien blev hun frataget sit pas, ligesom hun fik at vide, at hun skulle arbejde på gaden som prostitueret. Kvinden var i Spanien i en måneds tid og arbejdede ikke som prostitueret under opholdet. Hun manglede dog penge og tog derfor imod et tilbud fra en nigeriansk mand, der foreslog hende at rejse videre til Danmark. Hun lånte penge af manden og rejste under ledsagelse af ham til Danmark med et falsk pas. Hun var klar over, at hun senere skulle betale rejsen ved at arbejde som prostitueret. Ved ankomsten til Danmark blev hun frataget sit falske pas og huset hos T i en lejlighed i København, og allerede dagen efter ankomsten begyndte hun at arbejde som prostitueret. Hun skulle betale for rejseudgifterne og betalte en del af pengene hidrørende fra prostitution til T, der videresendte pengene til medgerningsmændene.

Ved vurderingen af, om forholdet var omfattet af straffelovens § 262 a, lagde retten bl.a. vægt på, at de nigerianske kvinder kom fra så dårlige kår, at deres eneste mulighed for at komme til et andet land, var at låne til en flybillet og få nogle til at hjælpe sig. Endvidere lagde retten vægt på, at kvinderne ved ankomsten til Danmark fik deres pas frataget, og at kvindernes eneste mulighed var at prostituere sig for at komme ud af deres gæld. Endelig lagde retten vægt på, at kvinderne var undergivet kontrol både under deres rejse og under deres ophold i Danmark bl.a. af T, og at de således ikke havde fuld handle- og bevægelsesfrihed og således blev fastholdt i prostitutionen, indtil de havde indtjent penge til den personkreds, der stod bag.

Retten fandt, at T havde været klar over kvindernes situation, og at fremgangsmåden, der alene tog sigte på udnyttelse af kvinderne ved prostitution, var utilbørlig.

T blev idømt 2 års fængsel og udvist med indrejseforbud i 10 år. Ved strafudmålingen lagde retten vægt på, at T var et led i en større organisation, hvor handel med kvinder var sat i system, og hvor kvinderne blot blev betragtet som en vare, man handler med.

- **Dom 3.6.**
- **Københavns Byrets dom af 11. december 2008**
- **T1 – 1 år og 9 måneders fængsel (frifundet for menneskehandel – i stedet bl.a. dømt for bordeldrift)**
- **T2 og T3 – 1 år og 3 måneders fængsel**

T2 og T3 blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, og til dels stk. 2, nr. 1, ved i forening i tiden fra november 2007 til april 2008 på utilbørlig måde havde rekrutteret tre kvinder fra Ungarn - hvoraf den ene var 17 år på gerningstidspunktet - med henblik på at kvinderne skulle arbejde som prostituerede i Danmark. T3 arrangerede kvindernes rejse til Danmark, hvor de i ca. en måned arbejde som prostituerede for T2 i dennes escortvirksomhed. De tiltalte formåede - ved misbrug af autoritet eller ved udnyttelse af kvindernes sårbare stilling - kvinderne til at aflevere en del af de penge, som de tjente, til de tiltalte. Den ene kvinde blev truet og afkrævet et beløb på 50.000 kr., da hun ikke længere ville arbejde for T2. Hun arbejdede herefter som prostitueret i ca. en måned for T1, der ligesom T2 og T3 modtog en del af de penge, som kvinden tjente.

Retten fandt tillige, at T2 og T3 var skyldige i overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2 og 3, i relation til de tre ungarske kvinder.

T1 var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, i relation til den ungarske kvinde, der først havde arbejdet for T2. Retten fandt imidlertid ikke, at der var ført bevis for menneskehandel, og T1 blev derfor alene dømt for bordeldrift i relation til denne kvinde, jf. straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3.

T1 blev tillige fundet skyldig i yderligere to tilfælde af overtrædelse af straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, ved fra efteråret 2006 til foråret 2008 at have holdt bordel, idet han organiserede og ledede flere ungarske kvinders prostitutionsvirksomhed. Han havde således bl.a. i en periode huset nogle af kvinderne og modtaget en fast del af kvindernes indtjening, ligesom han havde oprettet hjemmesider og profiler, booket aftaler med kunder, formidlet kontakten til fotografer og virket som chauffør, hvorved han ligeledes opnåede en økonomisk vinding.

T1 blev endvidere fundet skyldig i trusler efter straffelovens § 266 samt røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i forening med flere medgerningsmænd at have truet to personer med en kniv og herefter tilegnet sig bl.a. en pung indeholdende 1000 kr.

T1 blev straffet med fængsel i 1 år og 9 måneder. Hos T1 blev endvidere konfiskeret 250.000 kr. svarende til en af retten skønsmæssig fastsat fortjeneste. En påstand om udvisning blev ikke taget til følge under henvisning til hans mangeårige tilknytning til Danmark.

T2 og T3 blev begge straffet med fængsel i 1 år og 3 måneder, og hos hver blev der konfiskeret 20.000 kr. Begge de tiltalte blev endvidere udvist med et indrejseforbud i 10 år.

4. Frifindende domme

- **Dom 4.1.**
- **Retten i Skjerns dom af 16. oktober 2006**
- **Frifindelse**

T frifundet for forsøg på menneskehandel efter straffelovens § 262 a, stk. 1, jf. § 21, ved i perioden fra medio august 2005 til den 30. januar 2006 fra en person i Letland at have forsøgt at rekruttere lettiske kvinder til udnyttelse ved kønslig usædelighed i hans escortvirksomhed, idet han tilbød betaling for kvinderne.

Retten fandt det bevist, at T havde forsøgt at rekruttere lettiske kvinder til at arbejde i hans escortvirksomhed, og at T med henblik på at skaffe kvinder til Danmark havde foretaget pengeoverførsler til Letland. Retten fandt imidlertid ikke, at der havde været forsøgt anvendt fremgangsmåder, som beskrevet i straffelovens § 262 a, stk. 1, nr. 1-4. Henset til, at det har stået helt åbenlyst, hvad de pågældende kvinder skulle beskæftige sig med, fandt retten heller ikke, at T til formålet havde forsøgt at anvende anden utilbørlig fremgangsmåde som beskrevet i § 262 a, stk. 1, nr. 5. T blev derfor frifundet for forsøg på menneskehandel.

T blev derimod fundet skyldig i rufferi efter straffelovens § 228 ved i perioden fra den 10. oktober 2005 til den 30. januar 2006 for vindings skyld at have forledt tre lettiske kvinder til kønslig usædelighed i hans escortvirksomhed. Retten fandt det godtgjort, at T i den omhandlede periode i hvert fald i 99 tilfælde havde gjort sig skyldig i rufferi med en skønsmæssig nettofortjeneste på ikke under 50.000 kr.

T blev endvidere fundet skyldig i bl.a. overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, jf. § 21, og § 281, nr. 1, jf. § 21, samt overtrædelse af dyreværnsloven og udlændingelovens § 59, stk. 2.

T blev idømt 6 måneders fængsel, der blev gjort betinget på vilkår om bl.a. 200 timers samfundstjeneste og betaling af en tillægsbøde på 5.000 kr.

- **Dom 4.2.**
- **Københavns Byrets dom af 11. december 2008**
- **T1 – 1 år og 9 måneders fængsel**
- **Frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1. Dømt bl.a. for bordeldrift efter § 228, stk. 1, nr. 3.**

Vedrørende sagens omstændigheder henvises til dom nr. 3.6.